

Betænkning

over forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m. v.

(Ændret arbejdsdeling mellem arbejdsformidlingen og de dertil knyttede statslige og kollegiale organer m. m.).

(Afgivet af arbejdsmarkedsudvalget den 16. maj 1975).

Udvalget har behandlet lovforslaget i en række møder og har herunder haft samråd med arbejdsministeren, der tillige skriftligt har besvaret spørgsmål fra udvalget.

Udvalget har modtaget skriftlige og/eller mundtlige henvendelser fra Akademikernes Centralorganisation og Ingeniør-Sammenlutningen samt Amtsrådsforeningen i Danmark.

Udvalget har indgående behandlet problemet om honorarer til formændene for landsarbejdsnævnet og arbejdsmarkedsnævnene og skal opfordre arbejdsministeren til at fastsætte disse honorarer, så de nøje svarer til det faktiske arbejde, der er forbundet med hvervene som formænd for nævnene. Endelig vil udvalget opfordre ministeren til at drøfte den endelige fastsættelse af honorarerne med arbejdsmarkedsudvalget.

Herefter indstiller et *flertal* (udvalget med undtagelse af fremskridtspartiets og venstresocialisternes medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse* med de af udvalget stillede ændringsforslag.

Et *mindretal* (fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) kan tiltræde de af udvalget stillede ændringsforslag, men ønsker ikke at medvirke til at cementere den offentlige arbejdsformidling ved, at de lokale arbejdsmarkedsnævn nu skal være medansvarlige ved administrationen af den offentlige arbejdsformidling.

Mindretallet har også gennem udvalgsbehandlingen fået indsigt i, at forslaget vil kræve ekstra skattemidler.

Mindretallet indstiller derfor lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Et *andet mindretal* (venstresocialisternes medlem af udvalget), der kan tiltræde de af udvalget stillede ændringsforslag, indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling med følgende bemærkninger:

Mindretallet finder, at der i forbindelse med lovforslaget er tale om en yderligere cementering af den statslige formidling af arbejdskraft, hvilket mindretallet konsekvent har været imod lige fra lovændringen i 1968.

Den øgede kompetence, der nu søges tilagt såvel landsarbejdsnævnet som de lokale arbejdsmarkedsnævn, ser mindretallet som et led i et stadigt forsøg på at integrere Dansk Arbejdsgiverforening, LO og andre interesseorganisationer i et snævert samarbejde med staten, hvilket mindretallet er erklæret modstander af.

Derimod kan mindretallet gå ind for bl. a. Akademikernes Centralorganisations optagelse i landsarbejdsnævnet, fordi det hermed ser en mulighed for at udjævne forskellene mellem håndens og åndens arbejdere, og fordi det håber, at akademikerne vil komme til at forstå, at de også er arbejdere og står i samme modsætningsforhold til arbejdskøberne som arbejderklassen.